

۲۰۱۶/۱۲/۰۳

مصطفی پسرلی

غزل

"کابل" د شاعرانو په شعر کښی

ترې چاپېره رقیبان دي نه پوهیږي
واکمنان یې بناماران دي نه پوهیږي

په تړلو سترگو نه رسي منزل ته
په غلظه لار روان دي نه پوهیږي

ما وي اوس گوندي خلاص شوي وي له دامه
لا په دام کې گیر د ځان دي نه پوهیږي

تولو زړو کې امیدونه عمل نشته
تش امید باندي ودان دي نه پوهیږي

د کابله تر اټک په خوب ویده دي
څومره ډیر یې دښمنان دي نه پوهیږي

"پسرلیه!" پښتانه تل شملور دي
خو خپل منځ کې سره وران دي نه پوهیږي